

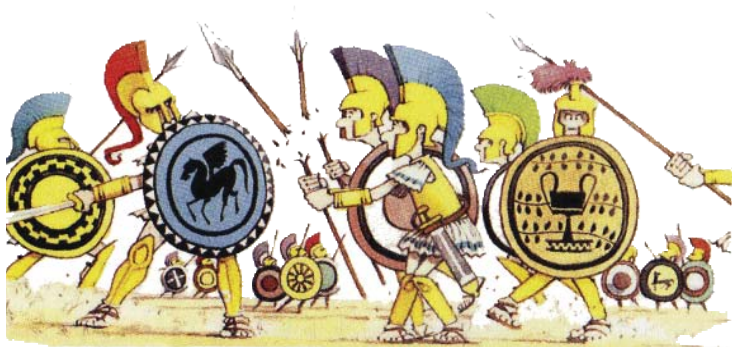
Прво поглавље

Дрвени коњ

Некада давно, један тројански принц отео је грчку принцезу Јелену. Одвео ју је у свој град Троју. Многи грчки краљеви, међу којима је био и краљ Одисеј, сместа су заплочили да је спасу.

Одисеј и војници сударили су се са Тројанцима испред њиховог града. Грци су се храбро борили.

Међутим, тројанска војска им није била једина брига. Град су штитиле огромне зидине.

Грчка војска борила се против
Тројанаца десет година, али
није успела да уђе у град.

После стотина битака и
хиљада жртава, још нису
спасли Јелену.

Ја одустајем.
Можемо ли
сада да пођемо
кући?

Одисеј,
међутим, није
био спреман
да одустане.
Зато је
смислио
лукавство.

Сутрадан је Тројанце
дочекало изненађење. Грчки
логор пред градским зидинама
је нестао. На његовом месту
стајао је циновски дрвени коњ.

Нестали су и сви грчки
бродови.

„Победили смо, победили
смо!“, викао је тројански народ.

Угурали су дрвеног коња кроз
капију у град и веселили се до
поноћи.

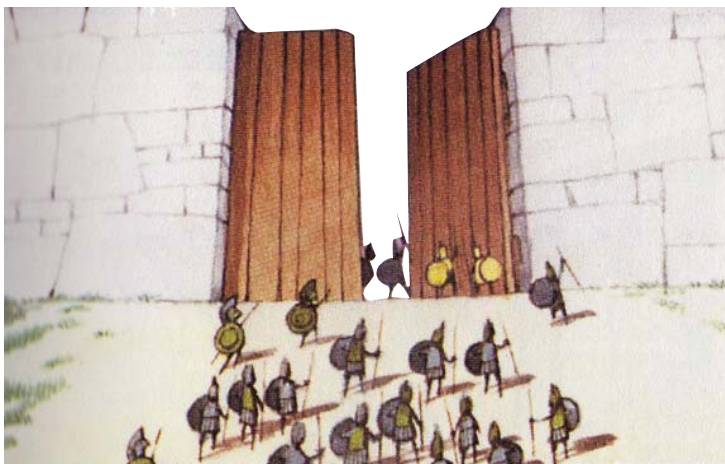
Тројанци нису знали да се Одисеј и његови људи крију у коњу.

Одлично!
Никог на
видику.

Док су становници Троје спавали, они су се спустили низ лествице од ужета. Онда су се одшуњали до градских капија и отворили их.

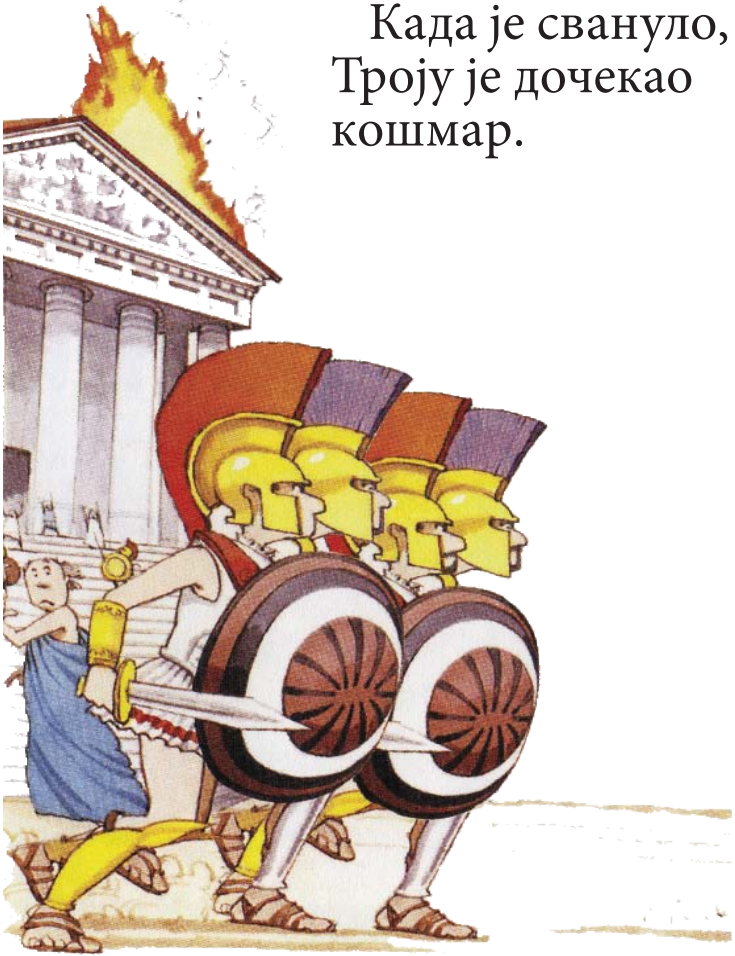
Напољу је чекао остатак грчке војске.

Војници су допловили назад до Троје по мрклом мраку.

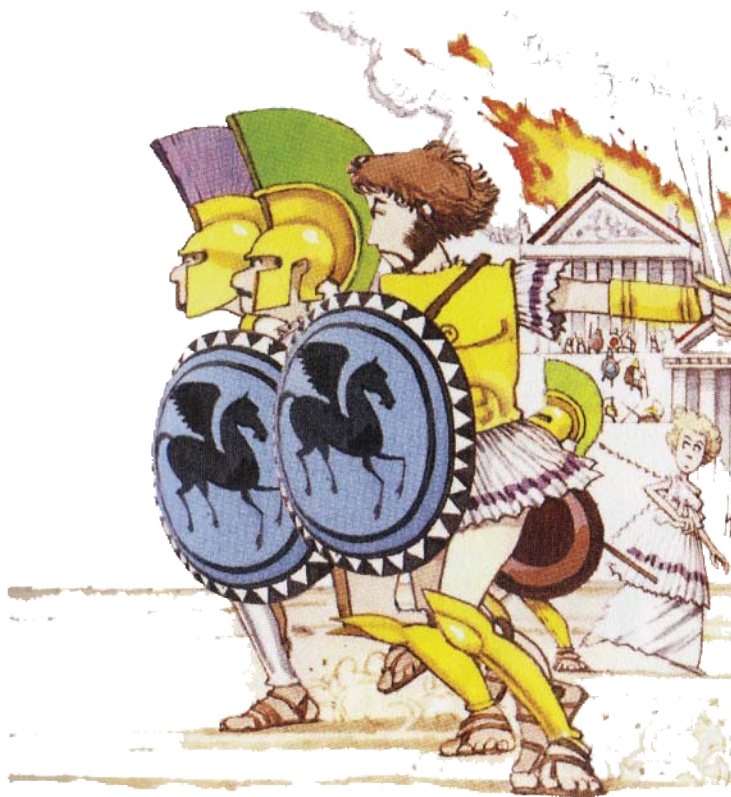
Када је свануло,
Троју је дочекао
кошмар.

Тројанци су покушали да се
боре, али су их грчки војници
све побили.

Онда су им Грци украли све благо, запалили зграде и спасли Јелену. Рат против Троје – Тројански рат – био је готов.

Међутим, за Одисеја и његове људе пустоловине су тек почеле...